

Evina Berfin

- Őirler -

Yayın Tarihi:

18.3.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adi Yok

Cesaret diye onune,
tum mavilerimi,
ve
ona yasam haykirisi ile uzanan
yuregimi sersem...
Sunsam,
agulardan suzulmus
her bir bakisi
guluslerde sakli
ve
al desem...
umudu dokunuslarda yesersin..
hayata dair yasanasi,
gun isiltisinde
gozlerine siginsam,
mavi beyaz ucuslarda
gokkusagiyla bulusmaya..
gelir misin...?

Kasim, 2003
Bushmead, UK

Evina Berfin

Ben kadar Isimsiz Kalan Dizeler...

Canimm
icimdeyken ozlemim
yakiniimdaki dokunmazligim
icimin en duru rengi..

ne oldu bize...?

ozledim....

ayri ruzgarlarmi aldi ucurtmalarimizi...
gokkusagina degmeden..
dileklerimize kimler dokundu..
gunisigi sana,
sen gun isigina...

gozlerine sardim tum isiklarimi
kardelenin mavi beyaz bedenine
sana Berfin'i yolladim
usulca...
kulaginda bir dag ezgisi
ozgur mu ozgur
yureginde gunisiginin Berfin'i..

ozledim...

dokun bana maviyle..
dokun yuregime
en kuytusuna sessizce...

12/03/2005
1900 hrs

Evina Berfin

BİLMEZLİGİMİ MAVİYE SAKLADIM..

hic bilmezdim,
bir hoscakal
maviye donusurmus..
bir hoscakal ki, kizil yanginlarda yazilmis
meger maviye uzananmis
bu cocuk,
bu gun isigi
bir hoscakaldan sonra
dogacakmis
varsin.. biliyorum diyecekmis mavi..
bilmiyordum...
agiz dolusu guluslerle,
mavi yuregin ozgurlugune gomulecekmis..
birden
aslinda ne cok sey bilmedigimi anliyorum..
susuyorum....
soluyorken en derininde mavinin..
oysa,
mavilerime hic ihanet etmedim ben
oysa,
kizil sevdalarda bile mavi yuregim oldu hep
oysa,
mavi de bendim, kizil da..
ve
bir marti kanadinda
yazdigim hoscakal...
yine
bir marti beyazliginda
mavilerime goturdu beni..
simdi bilmisligime mi,
bilmezligime mi...
hangisine yanmali
kimbilir..
an o an'dir..
bir bilinmezlik daha katmadan yuregime...
mavi var simdi,
biliyorum
ozgurluge islenmis yurekte..
ve
ben varmisim
mavi bunu biliyor..

Evina Berfin

Bu baska..

Astim sol yanimi
baharlari tukenmis
eskici dolabina

hani olur ya
bir sonraki yasam
bir sonraki baharlara...

Simdi mevsim kis
olum uykusu
kapida
ha geldi
ha gelecek...

15/03/2005
1845

Evina Berfin

Dayandim Sinirina Yasamin...

Susturdum
tum soluklanislarimi
yazdim
sonbahar yapragina
en karasini sevdanin..
ve
sundum dicle'ye
solmaya yuz tutmus
hayal - meyal
yasanmamisliklarimi

ve
seni
verdim en inceden
kirlangic yuregine
sicak iklimlere
yedi cografya
..... bilirim
usursun,
usursun kucugum
olmasa yuregini saran
bu hazana durmus yurek

ve
seni
daglarima birakiyorum
silinmisliginde
gun batiminin

..... ve ayak izlerimiz
koynunda
patikalarinda
kirk kilide inat
yasama kosan delicesine

sana fisildayacak
en deli,
en ucari ruzgar
son ozgurluk turkumu
sevdasinda tutustugum...
inceden inceye
her bir teline yureginin...

ve
seni
olum uykusuna durdugum
yildizlara sarmaliyor
sana isik
sana yasam
sana cosku

sana

kollarimin sicakligini birakiyorum
yildiz yildiz
orttugum yuregimde

ve
seni..
sana...
yuregine
kutsanmisligina sevdamin
yuregimize
biraktim...

ve
simdi
susmaliyim artik....

gozlerime sakladim
soylenmeyecek
tum
yetmez sozcuklerimi....
..... yetmeli bu, yetmezligimle...
uyumaliyim..

iyi geceler sevdam..
iyi geceler....

seni
sevgime sardim..
sen uyurken
sessizce.....

15/03/2005
1900

Evina Berfin

İcimde Bir çocuk Aglıyor...

Cocuklugumun copten evleri,
birde
o evsanefti ' Buka Barane' si..
sisler gerisindeki
agiz dolusu gulen cocuklugum...

hangisi daha uzakti,
yakinarima uzaklasan
uzaklarimi icime kaziyani..
kimdi uzaklasan
ben mi alip basimi gitmisim benligimden
yoksa cocuklugum mu
yakiyor solmaya yuz tutan
gulen resimlerimi

kim caldi mavilerimi
mavi beyaz Berfinimi...
annemin belli belirsiz
cagrısı
Berfin.. Berfinimmm
gun isigimmm
dusum
gercegim
yalniz yurek vuruslarim

ah o tek gidislerdeki cocuklugum...
gelmeyecek yitmisliklerim..
fisildayan meydan okumuslugum
gecmise
bugune
gelecegime
VARMISIN...? ! ! ! ! !

Hangisi daha zordu?
Var misin demek mi?
yoksa
Varolusu
var olmakta yitirmek mi?

HAZIRAN, 2003
Bushmead, UK

Evina Berfin

Kizil Gunes, Mavi Buz..

Var olmanin otesi, tamamlamaksa bir butunu,
neresindeyiz biz bu butunun...?

Var olduk mu gercekten?
Bereketin kucagindaki el neye dokundu,
icimde ki
gunes yurekli mermer heykelcik,
sancili sozcuklerin simsicak dokunusu...

Buz mavisi avuclarinda yuregim,
neden hala yanmakta..?

Kimin parmak izleri kazinan beynime?
Oyy ruhum firar eyler,
bedenim isgal altinda..

Yine gun batimlarinin
sancili kabusu cokmekte yureklere...
Gozlerini alma benden.....
buza keser umudumun golgesi...

Evina Berfin

Sensin Bu Yurek...

Yanginlar ulkesinin davetsiz misafiri yuregim...
Sevdasi utanca mahkum edilen,
Ve surgunlerde parcalanislari...
Her vurusunda vurulasi...
Basak percemi nazli, kirilgan
Bir o kadar yasanasi,
kan kirmizi sevdali....
DUR...
vurulmuslugumun karanlik sebebi,
DUR....
vurulasi yuregim...
Kirmizi tehlike, kan olum kokar...
Mavidir UMUT, yesildir...
Ah, gece nobetlerimin sevdasi,
kirmizi askim...
Utancalara mahkum edilmisligim,
yasak surgunlugum...
Hoscakal, ugruna mavilerimi terkettigim,
kan kirmizisi askim...
Hoscakal....

Evina Berfin

Simdi Yok Olma Zamanidir...

bilinmezlik
bilinenle ne yoldas
ince bir cizgi
bicak sirtinda
col yorgunu

yol bitmiyor
yurekler tukeniste
susadim..

yok
deme haaa
yasaklandi
yasak
tum yanginlara susamislik

yan simdi
yan... yan ki
en yakan hasretinle
en acisindan
kutsal sevdanda...
ve
simdi...
yok olma zamanidir....

dil tukendi
yurek vurmuyor..
soluklar buza kesti
bedenler sustu
sus..
sus bilmez dilim
duymaz yuregim
sus....

kirma dinginligini
yok olsun ugultusu kalir
kahrolasi beynimde...

sesler...
umudun catirtisi
en sesli sessizliklerde
yitisler
varolmanin inkari
yoksa
var olmak midir
yitislerin yok oldugu

ah
o ince cizgi
o bicak sirti
ve
simdi

yok olma zamanidir

vakit gec
birak da kivrilayim
bir yumak ki
yanarda yanar...

yuregime sarmalسام
yok olusumu
ve
uyusam
en olumune uykuyu...

ve simdi

.....

15/03/2005
0543 hrs

Evina Berfin

Vurgun

Midemde bicak yarasi varmis,
ne gam..
Yuregimdekidir icimi kavuran..
ilkinin yarasi güne teslim olusla hiclesir,
kahrolasi ikincisi,
gece koguslarinda tarumar...
Sozcuklerin esaretine mi kurban eyledik,
mavi duslerin gundogusu Dostluklarini...?
Gun dogmakta,
minik kirlangic gagasinda,
sessiz cigligidir yuregimin
' SUS... OTME! ',
aldanma safagin kizil kahkasina,
bu gun dostlugun ólum sabahi..
Cenazemiz var,
kapaliyiz....

06/05/2004

Bushmead, UK

Evina Berfin